PROPERTY OF ACKU

DAILY اراده

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپانه

۱۱۹۶

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

دوولسم کال - دویمه دوره، ۱۱۹۶ مه گڼه، پر له پسې ۲۲۷۰ گڼه د ۱۳۹۰ ل.د مرغومي ۱۷ مه - د شنبې ورځ، د ۱۴۳۳ هـ ق صفرالمظفر ۱۲ مه د ۲۰۱۲ د جنورۍ ۷ مه

په نوي زېږدي کال کې ناټو پوځونو ته لومړني دانه تلفات

د ناټو ترمشري لاندې دایساف ځواکونه وایي چې د افغانستان په جنوب کې یې په جلا جلا بریدونو او چاودنو کې اته پوځیان وژل شوي دي.

د لوېدیځو خبري رسنیو د راپورونو له مخې په افغانستان کې د ناټو ځواکونو چاواکو پرون وویل چې د دوی درې سرتېري وړمه ورځ او پنځه تنه پرون په چاودنو او د سړک د غاړې په بمي حملو کې وژل شوي دي.

د ناټو ترمشري لاندې ځواکونو د وژل شویو ۳مخ

ایران غواړي د افغان لانجې کنټرول په خپل لاس کې واخلي

افغان چارواکي او شناندي وایي ایران له دې وېرې چې امریکایي پوځیان به له ۲۰۱۴ وروسته په افغانستان کې حضور ته دوام ورکړي، جدي هلې ځلې پیل کړي چې د افغانانو په منځ کې امریکایي ضد احساسات وپاروي او افغان چارواکي دې ته تیار کړي چې له امریکا سره داوږدمهالو ستراتیژیکو همکاریو ټرون لاسلیک نه کړي.

د هندوستان ټایمز ورځپاڼې د راپور له مخې د ایران په هڅو کې له طالبانو سره د نږدې اړیکو پالل، افغان سیاستوالو او رسنیو ته د پیسو ورکړه او له خپل ختیځ ګاونډي (افغانستان) سره د کولتوري اړیکو پراخوال شاملېږي.

ورځپاڼه وایي، که څه هم د ایران دا ډول هلې ځلې له کلونو راهیسې دوام لري، خو په وروستیو میاشتو کې یې خورا زیات قوت موندلی، ځکه چې امریکا او افغانستان پر امنیتي ټرون خبرې کوي چې ممکن دا ټرون له ۲۰۱۴ وروسته په افغانستان کې د امریکایي پوځیانو پاتې کېدو ته لاره اواره کړي.

د ورځپاڼې د راپور له مخې له طالبانو سره د ایران تماسونه په داسې وخت کې زیات شوي چې له دې سره په یووخت تصادفاً امریکا هم له دې ډلې سره په قطر کې د سولې خبرې پیل ۳مخ

افغانستان با فرستادن زندانیان گوانتانامو به قطر مخالفت کرد

سخنگوی ریاست جمهوری اسلامی افغانستان از مخالفت دولت این کشور با درخواست طالبان مبنی بر فرستادن زندانیان زندان گوانتانامو به قطر خبر داد.

به گزارش خبرگزاری فرانسه از کابل، "ایمل فیضی" سخنگوی ریاست جمهوری افغانستان، اعلام کرد، طالبان در مذاکرات خود با امریکا خواستار این شده است که زندانیان زندان گوانتانامو به قطر فرستاده شوند.

وی افزود، با وجود این حامد کرزی رییس جمهور افغانستان قویاً با این اقدام مخالف است و خواستار این است که زندانیان مستقیما به افغانستان فرستاده شوند.

طالبان درعین حال نیزخواستار آزادی زندانیان در زندان نظامی گوانتاناموی امریکا در کیوبا شدند اما در بیانیه خود مشخص نکردند که این زندانیان باید به کجا فرستاده شوند.

فیضی افزود: دولت امریکا مدت کوتاهی قبل از کنفرانس بن که در ماه دسمبر سال گذشته میلادی برگزار شد، به کرزی اطلاع داد که طالبان خواسته است زندانیان به قطر فرستاده شوند.

سخنگوی ریاست جمهوری افغانستان در ادامه گفت: نشست های متعددی بین امریکایی ها و طالبان برگزار شده است. این چیزی است که بین آن دو در مورد آن

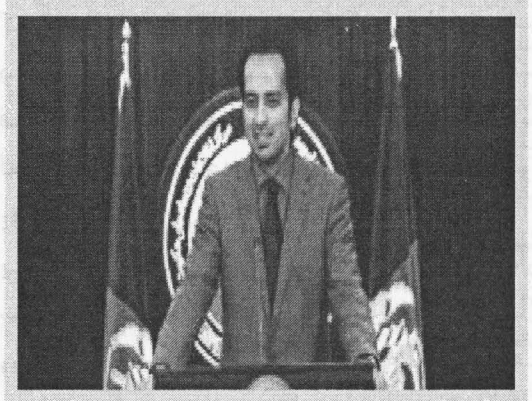

مذاکره شده است. اما وقتی امریکایی ها با کرزی صحبت کردند، این اولین بار بود که آنها در مورد انتقال زندانیان به قطر سخن می گفتند.

بر پایه این گزارش، دولت افغانستان نگران است که در مذاکرات بین طالبان و امریکا در حاشیه قرار بگیرد.

مقام دولتی افغانستان تاکید می نمایند که زندانیان باید ابتدا به دولت افغانستان فرستاده شوند. ص۳

مذاکرات مستقیم امریکا با طالبان؛ دیدگاه ها... ۴

امریکا خوی نظامی گری را کنار بگذارد

رسانه های دولتی چین دیروزدر گزارش های انتقادی از امریکا خواستند "خوی نظامی گری" را کنار بگذارد.

راهبرد جدید نظامی امریکا که در آن منطقه آسیا و اقیانوس آرام جایی که منافع اصلی چین در آن نهفته است را هدف قرار گرفته باعث عصبانیت چینی ها شده است.

بارک اوباما پریروزدر کنفرانس خبری در پنتاگون گزارش این راهبرد جدید را مطرح کرد.

اوباما توضیح داد که بر اساس این راهبرد، امریکا برای تقویت حضور نظامی خود در آسیا و اقیانوس آرام، دامنه نیروی زمینی و حضور نظامی در اروپا را کاهش می دهد.

خبرگزاری رسمی چین در واکنشی تند و انتقاد آمیز در این رابطه نوشت: این راهبرد جدید اگرچه در بخشی چون کاهش بودجه نظامی در یک دهه آینده مطلوب می نماید؛ اما نشاندهنده جاه طلبی های نظامی امریکا در برخورد با مسایل است.

شینهوا خاطر نشان کرد:

امریکایی ها در بحران اقتصادی بدی گرفتار شده اند که نتیجه دو جنگ آنها با عراق و افغانستان است.

این خبرگزاری تصریح کرد، در یک دهۀ گذشته، امریکای ها دو جنگ با این کشورها به راه انداختند که نتیجه آن هزینه یی بالغ بر یک هزار میلیارد دالر و از دست رفتن جان صدها هزار نفر بود.

شینهوا با اشاره به اینکه تجربه تاریخی نشان داده مداخله جویی های نظامی هرگز ارمغان آور صلح و موفقیت برای هیچ کشوری نیست، از امریکا خواست از تجربیات "دردناک" گذشته خود عبرت گرفته و نقشی سازنده در آسیا و اقیانوس آرام بازی کند.

خبرگزاری رسمی چین تاکید کرد: امریکا باید خوی نظامی گری و گستاخی های خود را برای همیشه کنار بگذارد.

همچنان روزنامه "گلوبل تایمز" چاپ پکنگ نیز مقاله هیات تحری خود را به موضوع تغییر در راهبرد نظامی امریکا اختصاص داده و نوشته است.

این مقاله تحت عنوان "طرح پنتاگون بازی را در آسیا تغییر می دهد"، می نویسد: پنتاگون روز پنجشنبه گذشته طرح جدید نظامی خود را منتشر کرد. این طرح قرار است طی ۱۰ سال هزینه های نظامی امریکا را کاهش و به سیاست توانایی در دو جنگ همزمان پایان دهد.

این روزنامه به نقل از مقام های پنتاگون هدف از این تغییرات را محاصره چین دانسته و نوشته است: در مقابل این تغییرات بوجود آمده ص۳

د لوی او بښونکي خدای (ج) په نامه

سرمقاله

بشري حقونه دې د بګرام په زندان کې وپالل شي!

افغان حکومت په داسې حال کې افغانانو ته د بګرام د زندان د چارو د مسوولیت د سپارلو امر کړی، چې د دې زندان په اړه څو څو واړې د بشري حقونو د سرغړونې او جنایتونو راپورونه خپاره شول. بګرام زندان په افغانستان کې د امریکایي پوځیانو له مېشتېدو سره جوړ شوی او یوازې هغه بندیان په کې ساتل کې چې له طالبانو او یا هم له القاعدې شبکې سره تړاو لري. بګرام چې په افغانستان کې د امریکایي او ناټو پوځونو تر ټولو لویه او خوندي اډه ده، نو ځکه دا لوی زندان هم همدلته شتون لري. که څه هم افغان حکومت تر دې پخوا هم ویلي وو، چې د دې زندان چارې دې افغان حکومت ته وسپارل شي، خو تر دې دمه لا هم د امریکایانو په واک کې دی. د دغه زندان په اړه ډېری وختونه د ناوړه پېښو او له زندانیانو سره د ناوړه چلند راپورونه ورکړل شي او د نړیوالو او بشري حقونو د ټولنو او کمېسیونو له خوا وربانديې سختې نیوکې هم شوي، چې د زندان د چارواکو له خوا رد شوي، خو بیا هم په دې برخه کې د پام وړ څه نه دي ترسره شوي. خو په همدې حال کې افغان دولت یو ځل بیا له امریکا وغوښتل چې د دغه زندان چارې افغانانو ته وسپاري. ولسمشرکرزي یوه کمېسیون ته دنده ورسپارلې، چې په راتلونکې یوه میاشت کې د بګرام زندان، چې اوس د پروان زندان په نامه نومول شوی، چارې یې افغان حکومت ته وسپاري. افغان حکومت هم ادعاوې کړي، چې په دې زندان کې له بشري حقونو څخه په کلکه سرغړونې شوې دي او په دې زندان کې د افغانستان له اساسي قانون، نورو نافذو قوانینو، نړیوالو کنوانسیونونو او له بشري حقوقو څخه د سرغړونې زیات شمېر موارد په ډاګه شوي دي.

یو ځل بیا افغان دولت افغانانو ته د یاد زندان د سپارلو امر په داسې حال کې کړی، چې دا مهال د وسلوالو طالبانو او امریکا تر منځ په قطر کې هم د سولې په اړه پټې خبرې اترې روانې او دا خبرې طالب مشرانو هم تایید کړي. په دې خبرو اترو کې تر ټولو لویه موضوع هم د ګونتانامو د زندان د بندیانو برخلیک دی، مانا دا چې دوی له امریکایانو سره د خپلو بندیانو مسئله ډېره جدي او مهمه بولي او له همدې پر دې موضوع ډېر ټینګار کوي.

په دې توګه چې چېرې افغان دولت او امریکایان غواړي، چې په افغانستان کې د سولې بهیر په چټکۍ سره د بریا په لور ګام واخلي، نو باید د ګونتانامو او د افغانستان په داخل کې په امریکایانو او ناټو پورې د اړوندو زندانونو برخلیک معلوم او چارې یې افغان دولت ته وسپارل شي او له دې پرته په دې ډول زندانونو کې له بندیانو سره ناوړه چلند به د امریکا او افغان دولت پر وړاندې د طالبانو د مخالفت کچه لا پسې لوړه او د سولې بهیر به له ګڼو خنډونو او ننګونو سره مخ شي.

مذاکرات مستقیم امریکا با طالبان...

چگونه خواهد بود. آیا بدون همکاری پاکستان، جنگ و مصالحه با طالبان نتیجهٔ مطلوبی در پی خواهد داشت، اما اکنون طرح تاسیس دفتر طالبان در قطر، یک طرح پاکستانی است، یا برعکس برای منزوی ساختن پاکستان در قضیهٔ افغانستان؟

اکنون واضح شده است که طرح ایجاد دفتری برای طالبان در قطر، برنامهٔ ایالات متحدهٔ امریکاست. هرچند حامد کرزی، رییس جمهور افغانستان به «مذاکرات امریکا و طالبان» و ایجاد دفتری برای این گروه در قطر موافقت خود را اعلام داشته است، اما به گفتهٔ سخنگوی ریاست جمهوری افغانستان، این «موافقت به این معنا نیست که ما از این کار حمایت می کنیم، بلکه به این مفهوم است که ما مخالف نیستیم».

قدرت نمایی کرزی:

در یک تحول تازه، حامد کرزی روز گذشته دستور داد که تا یک ماه دیگر، زندانیان بگرام و همه افغان هایی که نزد امریکاییان زندانی اند، به افغان ها سپرده شوند. دلیل این کار، نقض قانون اساسی، کنوانسیون های بین المللی و نقض حقوق بشری زندانیان توسط نیروهای امریکایی عنوان شده است. تحلیلگران، این اقدام کرزی را خشم او نسبت به امریکاییان در قبال قضایای اخیر عنوان می کنند.

برعلاوه، نیروهای امنیتی افغانستان دو تبعهٔ بریتانیایی را که به اتهام حمل غیرقانونی سلاح بازداشت کردند و در مقابل دوربین خبرنگاران قرار دادند که در افغانستان یک امر نادر و غیرمتعارف است. تحلیلگران قضایای افغانستان، این واکنش حکومت افغانستان را نیز، به مساله مصالحه با طالبان ربط می دهند.

کنار گذاشتن پاکستان؟

وحید مژده، تحلیلگر مسایل طالبان می گوید: «نگرانی دولت افغانستان این است که ایالات متحدهٔ امریکا و طالبان به یک سلسله توافقاتی دست بیابند که در آن نقشی برای حکومت افغانستان در نظر گرفته نشود». گزارش ها می رساند که گفتگوهایی با طالبان در آلمان و قطر صورت گرفته است و افغانستان در جریان این گفتگوها قرار نداشته است.

به باور مژده، دولت افغانستان و پاکستانی ها با هم به تفاهم رسیده بودند که دفتری برای طالبان در ترکیه ایجاد شود. به گفتهٔ او، پاکستانی ها هم آرزومند بودند که با گشایش دفتر طالبان در ترکیه، در مذاکرات سهیم باشند و افغانستان نیز فکر می کرد که بدون اشتراک پاکستان در مذاکره با طالبان، نمی توان به نتیجه یی دست یافت. حکومت افغانستان تایید کرده است که اولویت اش برای ایجاد دفتر طالبان، ترکیه و عربستان سعودی است. مژده تاکید می کند که امریکا با توجه به سرد شدن روابط اش با پاکستان، از این مساله حمایت نکرد و برخلاف خواست پاکستان، این مذاکرات در قطر صورت گرفت. مژده می گوید، در این مساله، "نزدیکی در موقف افغانستان و پاکستان را می بینیم".

به گفتهٔ وحید مژده، خطر دیگر برای امریکاییان، نزدیکی طالبان به ایران بوده است. زیرا کمک هایی که به نظر می رسد، از جانب ایران به گروه طالبان رسیده باشد، مشکل بزرگی برای امریکاییان خلق کرده بود.

قطر، طرح پاکستانی است؟

عمر شریفی، کارشناس مسایل افغانستان و منطقه به این باور است که ایجاد دفتری برای طالبان در قطر، اصولاً یک طرح پاکستانی است: "با وجودی که این مساله منحیث ابتکار طالبان مطرح شده است، ولی در نهایت ابتکاری است که مستقیماً از طرف پاکستانی ها به پیش برده می شود و تاکنون دلیلی هم وجود ندارد که تغییری در دید پاکستانی ها در قبال مساله حمایت از تروریزم و افغانستان به وجود آمده باشد".

در اعلامیه یی که در مورد آماده گی به مذاکره با جامعهٔ جهانی انتشار داده اند، از حکومت افغانستان اصلاً نام نبرده اند، بلکه گفته اند که هدف، "تفاهم با جامعهٔ جهانی" است.

شریفی می گوید: "شرط هایی که مطرح می شود، شرط هایی است که قبلاً از جانب پاکستان مطرح شده است (مبنی بر این) که ما با جانب افغانی مذاکره نمی کنیم".

اصلی‌ترین مشکل پاکستان با ایالات متحدهٔ امریکا در ده سال گذشته این بوده است که می خواهد امریکا قضیهٔ افغانستان را از دید اسلام آباد حل کند. اگر ایجاد دفتر طالبان در قطر، یک طرح پاکستانی باشد، آیا به مفهوم حل قضیهٔ افغانستان از دید پاکستان است؟ شریفی به این باور است که قضیه «تا حدی می تواند، در این زمینه باشد»، اما در اصل این یک بازی تکتیکی میان پاکستان و امریکاست.

شریفی این «بازی تکتیکی» را چنین شرح می دهد: «در این اواخر روابط پاکستان و امریکا تا حد زیادی متشنج شده است و پاکستانی ها نمی خواهند، تمام پل های ارتباطی خود را با امریکا خراب کنند و در یک تصادم مستقیم با آنها قرار بگیرند. پاکستان با ارایه کردن چنین الترناتیف هایی (ایجاد دفتر طالبان در قطر)، می خواهد، اهمیت خود را در قضیه نشان بدهد و کانال های ارتباطی خود با امریکا را باز نگه دارد".

تلاش برای تغییر رهبری طالبان:

وحید مژده به این باور است که پاکستان تلاش کرده است، تا در رهبری طالبان تغییراتی ایجاد کند و از این طریق، مانع نزدیکی طالبان و ایالات متحدهٔ امریکا گردد. او می گوید: «کوشش پاکستانی ها این بود که ملا محمد عمر را از رهبری طالبان برکنار کنند، اما شانسی که ملا محمدعمر آورد، این بود که مدت ها قبل پاکستان را ترک کرده بود. در نتیجه، از دسترسی پاکستانی ها دور شد. پاکستانی ها تلاش کردند، ملا آغا جان معتصم، از نزدیکترین دوستان ملا محمد عمر را جانشین او بسازند. این شخص وعده هایی به پاکستانی ها داده بود".

اینکه اگر ملا عمر پاکستان را ترک کرده باشد، به کجا خواهد رفته باشد، کسی نمی داند، یا در مورد آن سخن نمی گوید. مژده تصریح می کند که پیش از قتل اسامه بن لادن، سازمان استخبارات پاکستان (آی. اس. آی) دچار دو دسته گی شده بود؛ یک دسته خواستار همکاری با ایالات متحدهٔ امریکا بود که احتمالاً در قتل اسامه بن لادن کمک کرده است، و دستهٔ دوم، به امریکا به عنوان یک متحد، مشکوک بوده و خواستار استفادهٔ ابزاری از طالبان در افغانستان. او می گوید که از درون «آی. اس. آی» به ملا محمدعمر گفته شد که اگر از پاکستان بیرون نشود، جانش در خطر می باشد.

مژده می افزاید: "یک تعداد کسانی که در پاکستان در خطر دستگیری بودند، با خانواده های شان به قطر فرستاده شده بودند و یک نوع همکاری میان امریکا و طالبان برای جدایی طالبان از پاکستان هم قابل رویت است".

چرا گروه حقانی غایب مذاکرات قطر است؟

یک بعد دیگر این موضوع، گروه حقانی است؛ گروه حقانی از اثرگذارترین تشکیلات نظامی در درون ساختار طالبان است؛ گروه‌هایی که علیه دولت افغانستان و متحدان بین المللی اش می جنگند، جدا از اینکه با چه گروه های غیر افغانی در رابطه هستند و با محل و مخفیگاه آنان کجاست، را می‌توان به چهار دسته عمده تقسیم کرد: طالبان، حزب اسلامی حکمتیار و شبکهٔ موسوم به حقانی و حزب اسلامی یونس خالص.

حزب اسلامی 'برای مذاکره به کابل آمده است' افغانستان اخیرا طالبان اعلام کردند که برای مذاکره با امریکاییان (و نه مذاکره با دولت افغانستان) آدرسی در قطر ایجاد خواهند کرد. همزمان با این تحول حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار نیز، نماینده گانی را برای مذاکره با دولت و جامعهٔ جهانی به کابل اعزام کرد.

اما در این میان یک گروه هنوز بی آدرس است؛ یعنی گروه حقانی؛ گروهی که ص۳

مذاکرات مستقیم امریکا...

مسوولیت حمله به هوتل انترکانتیننتال کابل و حمله به سفارت امریکا در کابل به این گروه نسبت داده شده است.

"اگر جنگ و صلح افغانستان را در بعد صرفا افغانی و داخلی آن نگاه کنیم، نفس قبول مذاکره از سوی حزب اسلامی و طالبان، می تواند اقدام امیدوار کننده برای پایان جنگ باشد. اما اگر بپذیریم که بحران کنونی افغانستان ابعاد منطقه یی دارد و تنها منحصر به افغانستان نیست، در آن صورت نمی شود، از کنار سوالاتی که در بالا مطرح شد، از جمله غیبت گروه حقانی در مذاکرات صلح، به آسانی گذشت. "

شبکۀ حقانی، از دلایل اصلی تیره گی رابطۀ امریکا و پاکستان است. امریکا سازمان استخباراتی پاکستان (موسوم به آی. اس. آی) را به حمایت از گروه حقانی متهم می کند. یک مقام ارشد امریکا گروه حقانی را بازوی نظامی آی. اس. آی خوانده است. مقام‌های ناتو و امریکا معتقد اند که گروه حقانی هنوز رابطه اش را با القاعده قطع نکرده است. اگر چه مقام‌های پاکستانی هرگونه ارتباط با گروه حقانی را به شدت تکذیب می‌کنند.

حالا سوال این است که اگر گروه حقانی جایی در مذاکرات صلح نداشته باشد، آیا می شود، به نتیجۀ مذاکره با گروه طالبان و حزب اسلامی امیدوار بود؟

آنچه که این سوال را جدی تر می کند، تغییر موضع طالبان است. طالبان در سال های گذشته همیشه بر جنگ تا خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان پافشاری می کرد، حالا که امریکاییان خروج نیروهای خود را از افغانستان شروع کرده اند و این روند تا سال ۲۰۱۴ کامل خواهد شد، چرا طالبان با تکیه بر اینکه فشار آنها سبب خروج نیروهای خارجی شده است، بر ادامۀ جنگ اصرار ندارند؟

آیا طالبان نگران این نیستند که در صورت شکست مذاکرات صلح، حامیان سنتی خود را از دست خواهند داد؟ آنها با چه اطمینانی اعلام کرده اند که به پای میز مذاکره آمده اند، آنهم نه با دولت افغانستان، بلکه با امریکا، کشوری که در ادبیات سیاسی طالبان در ده سال گذشته "رهبر نیروهای اشغالگر و جنگ صلیبی" تعریف شده است.

تشکیل شورای مرکبه:

افزون بر این، در روزهای اخیر اتفاق های دیگری نیز افتاده است که امید به پایان جنگ در افغانستان را می تواند، بالقوه به چالش بکشد و آن تشکیل شورای جدیدی به نام "شورای مرکبه" در مناطق قبایلی پاکستان است.

خبرگزاری ها و همچنین شماری از روزنامه های پاکستان بیانیۀ پایانی این شورا را که در مناطق قبایلی پاکستان منتشر شده است، چاپ کرده اند. نکتۀ اصلی و محوری این اعلامیه یک چیز است: کنارگذاشتن اختلافات و همکاری برای رسیدن به هدف مشترک.

در این اعلامیه آمده است که تحریک طالبان پاکستان، طالبان افغانستان و القاعده در تشکیل این شورا سهیم هستند. برخی از گزارش ها بر این تاکید دارند که این شورا به توصیۀ ملا محمدعمر، رهبر طالبان افغانستان، تشکیل شده است.

آنچه شاید عجیب باشد این است که در این شورا صراحتا نامی از گروه حقانی برده نمی‌شود، اما اعلامیه تاکید دارد که همه گروه های درگیر جنگ کنونی در افغانستان و پاکستان در این شورا سهیم اند.

آیا تشکیل چنین شورایی آنهم در شرایطی که گروه طالبان رسما اعلام کرده اند که با امریکاییان در قطر وارد مذاکره شده اند، جای تامل ندارد؟

برخی از تحلیلگران معتقد اند که فشار امریکا برای انجام مذاکرات را باید صرفا در چارچوب خروج نیروهای امریکایی از افغانستان و انتخابات پیش رو در امریکا تعبیر کرد نه بیشتر.

مقام های دولت افغانستان و همچنین مقام های امریکا بارها تاکید کرده اند که شورشیان مسلحی که در افغانستان می جنگند، حمایت گروه های اسلامی در پاکستان و همچنین حمایت افراد و شاخه هایی از نظام کنونی پاکستان را دارند.

مصرف بیرونی مذاکرات صلح:

سازمان استخبارات ارتش پاکستان (آی. اس. آی)، بارها به حمایت از گروه های شورشی و مشخصا حمایت از گروه حقانی متهم شده است. در این صورت دست کم این تردید کماکان می تواند، مطرح باشد که شاید برخی از بازیگران منطقه یی بی میل نباشند که همه کارت های شان را یکباره در این بازی پیچیده استفاده نکنند.

در عین حال تاکید طالبان بر مذاکره با امریکا چه تضمینی را می تواند، بر ایجاد تفاهم این گروه و گروه های مورد حمایت آن در قبال دولت افغانستان ایجاد کند؟

برخی از تحلیلگران معتقد اند که فشار امریکا برای انجام مذاکرات را باید صرفا در چارچوب خروج نیروهای امریکایی از افغانستان و انتخابات پیش رو در امریکا تعبیر کرد نه بیشتر.

به هر صورت این سوالات و پرسش های مشابه دیگر از جمله ابهاماتی است که در رابطه با تحولات اخیر مطرح است و جواب به آنها می تواند، به روشن شدن اوضاع کمک کند.

امریکا خوی نظامی گری ...

در راهبرد امریکا چین باید هوشیار بوده و عاقلانه عمل نماید. در این مقاله آمده است: امریکا و چین در حال رقابت بی سابقه تاریخی می باشند. در سال های دوران جهانی شدن دو کشور از نظر اقتصادی به یکدیگر نزدیک شده اند. بطوریکه به امریکا اجازه محاصره و محدود کردن کامل چین را نمی دهد و در این رابطه پرداختن به سیاست محدود سازی امریکا باید به عنوان یکی از اهداف اصلی فعالیت های دیپلوماتیک چین درآید. گلوبل تایمز تاکید کرد: چین باید با تمام قوا، سیاست مقابله با راهبرد نظامی امریکا را آغاز نماید.

به گزارش ایرنا، چین در سال میلادی که گذشت مجبور شد در بسیاری از مسایل با امریکا مواجهه پیدا کند. مواردی چون جنگ غرب در لیبیا، اختلاف در سازمان تجارت جهانی، حضور امریکا در دریای جنوبی و تلاش واشنگتن برای افزودن بر نیروی نظامی در آسیا و اقیانوس و فشار برای بالا بردن ارزش یوان از جمله چالش ها بود. چین همچنان با مسایل دیگری چون بالا رفتن بهای نفت ناشی از اشغالگری ها و سیاست های نابخردانه واشنگتن، تنش در خاورمیانه و افریقا، دخالت در تایوان و بسیاری از موضوعات سیاسی و اقتصادی دیگر روبرو شد.

در این میان یکی از سخت ترین چالش های چین، تلاش امریکا بر تقویت حضور نظامی در منطقه آسیا و اقیانوس است، جایی که نیروی دریایی چین نیز در آن حضور دارد. کارشناسان می گویند، هر حرکت نظامی امریکا در منطقه آسیا و اقیانوس ، آسیای شمال شرقی و حتا آسیای جنوب شرق واکنش چین را به دنبال خواهد داشت . بخصوص آنکه مقام های چین دریافته اند امریکایی ها سعی دارند در اطراف چین اتحاد نظامی شکل دهند و نمونه آن تلاش واشنگتن برای بهبود روابط با میانمار و ایجاد پایگاه در آسترالیا است. " پینگ گوانگ چیان" استراتژیست چینی می گوید: بزرگترین آزمایش دیپلوماسی چین در سال ۲۰۱۲ میلادی تحولات ژئوپولتیک منطقه یی ناشی از راهبرد نظامی جدید امریکا در آسیا و اقیانوس آرام است. وی می افزاید: راهبرد آسیا و اقیانوس امریکا بزرگترین چالش برای نظم جاری جهان است. این وضعیت می تواند تحولات ساختاری و راهبردی جدی ایجاد کرده و به چالشی برای امنیت ملی چین تبدیل شود. با این حساب بزرگترین وظیفه دیپلوماتیک چین در سال ۲۰۱۲ میلادی از نظر این پژوهشگر چینی تقویت قدرت اقتصادی و سیاسی برای مقابله با سیاست های مداخله گرانه امریکا در منطقه است. منازعات دریای جنوبی چین مشکلی فزاینده برای چین است. این کشور بر مالکیت بر منطقه یی تاکید می کند که کشورهایی نظیر فیلیپین و ویتنام هم بر آن ادعای مالکیت دارند و با حضور امریکا رزمایش های مکرر برگزار کرده اند. دریای جنوبی چین دارای منابع بسیار غنی نفت و از راه های پرتردد آبی در جهان است. روزنامه سنگاپوری " لیانخه زائو بائو" در این باره می نویسد: امریکا و متحدانش برای منزوی کردن چین در منطقه دریای جنوبی تلاش می کند. واشنگتن درصدد افزودن بر اختلاف های پکن با همسایگان است. به نوشته این روزنامه، امریکا نمی خواهد وارد نبرد نظامی با چین شود اما می کوشد این کشور رو به رشد جهان را محدود کند. از سوی دیگر چین از رشد اقتصادی به عنوان یک ابزار برای تحت فشار قراردادن امریکا بهره می گیرد، کشوری که در سال ۲۰۱۱ یکی از سخت ترین سال های مالی خود را تجربه کرد و با میزان بالای بیکاری و جنبش های مردمی روبرو شد.

" وانگ یی جو"، از موسسه مطالعات بین المللی دانشگاه پکن در این باره گفت: ما باید قدرت تولید را افزایش داده و از منابع به بهترین نحوی بهره برداری کنیم. ما در دریای جنوبی باید با چالش ها مقابله کنیم. نباید اجازه دهیم امریکا چین را در خاورمیانه و آسیا و اقیانوس آرام محدود کند.

افغانستان با فرستادن زندانیان گواناتانو به قطر ...

ما شش سال است که دراین رابطه با امریکا مذاکره کرده ایم اما تاکنون به توافقی نرسیده ایم.همچنان ریاست جمهوری افغانستان با نشر اعلامیه یی خواهان واگذاری مکمل مسوولیت کنترول زندان بگرام به حکومت افغانستان شده است. در این اعلامیه همچنان گفته شده است که مواردی از خشونت و نقض قانون در برابر زندانیان در این زندان صورت گرفته است. گل رحمن قاضی رییس کمسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی در صحبتی با رادیو آزادی گفت، حکومت افغانستان باید مسوولیت این زندان را بدست خود داشته باشد.

به نظر وی در این زندان مواردی وجود دارد که سبب نقض قانون در نزد زندانیان شده است.

په نوي زېږدي کال کې ناټو پوځونو ...

عسکرو د ملیت په اړه څه ونه ویل خو ویې ویل چې د دې دوو پېښو جزییات او د هغوی ملیت به وروسته اعلان کړي.

تر دې مخکې د سږکال په لومړیو څو ورځو کې د ناټو دوه سرتېري وژل شوي وو چې یو بریتانوی او بل امریکایي و. له هغو دوو سره په روانه جنوري کې چې نن یې اوومه ده د نړیوالو ځواکونو تلفات لسو تنو ته ورسېدل. تېرکال په افغانستان کې د ناټو ټولټال ۵۶۰ سرتېري وژل شوي وو، چې د ورتېر کال یعنې ۲۰۱۰ په نسبت ۱۴۴ تنه کم وو.

ناټو له دې سره سره چې تېر کال یې له افغانستانه لس زره سرتېري وایستل لا هم په افغانستان کې شاوخوا یولکو دېرش زره پوځیان لري او په پام کې ده چې سږکال شل زره نور هم وباسي.

ګومان کېږي چې د دوی د ځواکونو د ایستلو تدریجي لړۍ به د ۲۰۱۴ کال تر پایه دوام وکړي.

ایران غواړي د افغان لانجې کنټرول...

کړي دي او له بلې خوا په خلیج کې د امریکا او ایران ترمنځ کړکېچ زیات شوی دی. ایران تېره میاشت له افغانستان سره یوه دوه اړخیزه دفاعي موافقه لاسلیک کړه. د دې موافقې له لاسلیکېدو وروسته د ایران د بهرنیو چارو وزیر علي اکبر صالحي په افغانستان کې د بهرنیو پوځیانو پوځي اډې د سیمې د بې ثباتۍ مهم علت وبللې.

ده ډاډ څرګند کړه چې د افغانستان امنیتي ځواکونه به خپل هیواد د امریکا له مرستې پرته هم وساتلی شي.

مذاکرات مستقیم امریکا با طالبان؛ دیدگاه ها و ارزیابی ها

خ. احمد

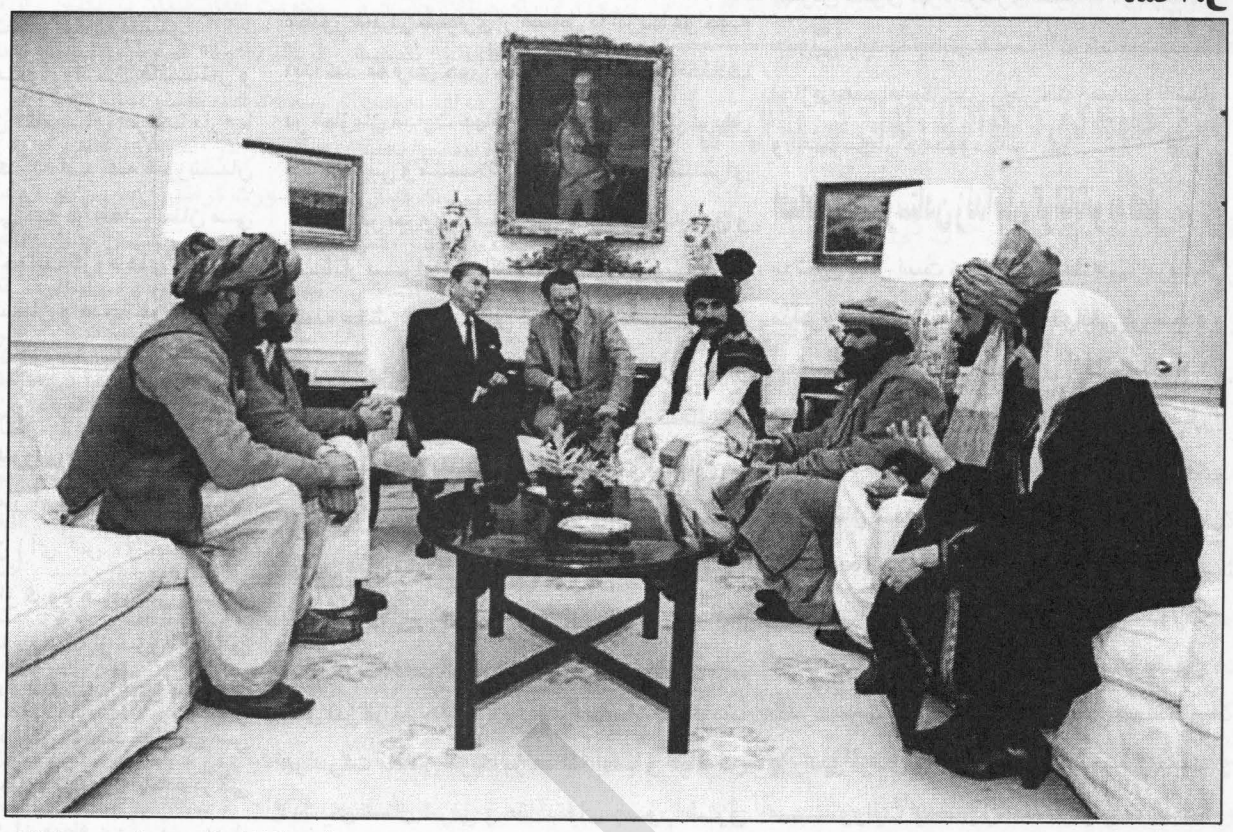

در حالی که مذاکرات بین امریکاییان و طالبان روی موضوعات مختلف با گذشت هر روز جدی تر می گردد و داخل ابعاد تازه یی می شود، واکنش ها نسبت به این مسأله هم در داخل دولت کابل و هم خارج از آن گوناگون است؛ برخی حلقات در داخل دستگاه قدرت این مذاکرات را برای دولت افغانستان چالش برانگیز توصیف می کنند، و برخی آنرا سازنده می دانند. همچنان کارشناسان سیاسی هم در این مورد دیدگاه واحدی ندارند؛ شماری آنرا متناقض با منافع ملی می دانند؛ در حالی که دیگران گفتگوهای مستقیم امریکا با طالبان را ناشی از بی کفایتی دولت کابل، بی باوری موجود نسبت به دولت و عدم استقلال آن در تصمیم گیری ها می دانند. ما در این گزارش با توجه به ابعاد گوناگون موضوع یادشده، به بررسی همه جانبهٔ آن پرداخته ایم که اینک خدمت تان تقدیم می گردد.

در حالی که مذاکرات مستقیم امریکاییان با طالبان در پهلوی سایر عوارض جانبی یی که برای دولت افغانستان دارد، نهادهایی که از سال ها به اینسو توسط دولت کابل در این راستا تشکیل شده و تا کنون دستاورد ملموس و محسوسی در پی نداشته را نیز به چالش می گیرد. این موضوع نگرانی های خاصی را برای شورای عالی صلح که به صورت جداگانه برای پیشبرد این امر، به میان آمده به بار آورده است. بادرنظرداشت این مسأله، اسماعیل قاسمیار مشاور امور بین المللی شورای عالی صلح می گوید، شورای عالی صلح افغانستان تصمیم گرفته، یک هیأت این شورا را به قطر بفرستد، تا در مورد گفتگوهای صلح و ایجاد دفتر سیاسی برای طالبان در آن کشور معلومات دست اول به دست بیاورد.

به گفتهٔ قاسمیار، نیاز است، تا یک هیأت این شورا به قطر برود و در مورد گفتگوهای صلح با طالبان و ایجاد دفتر سیاسی برای این گروه در آن کشور، معلومات دست اول کسب کند.

این در حالی است که برخی حلقات در داخل دستگاه قدرت در حالی این تلاش های صلح را سودمند می دانند، اما این روند را غیرشفاف تلقی می کنند. محمد علم ایزدیار معاون مشرانو جرگه می گوید: نباید جزییات مذاکرات صلح افغانستان، از دید مردم این کشور پنهان باشد.

ایزدیار، همکاری پاکستان را برای ایجاد صلح در افغانستان مهم می داند و تصریح می کند: پاکستان باید با روند مذاکرات صلح افغانستان همکاری صادقانه داشته باشد.

ولی برخی به این باور اند که سیاست غیر شفاف دولت کابل؛ دلیل دست به کار شدن امریکا برای مذاکره با طالبان شده است. سید اسحاق گیلانی عضو ولسی جرگه در این مورد می گوید: امریکاییان به خاطر نبود یک سیاست روشن در افغانستان در قبال طالبان و ادامهٔ جنگ ها تصمیم گرفتند که خود شان مذاکرات با این گروه را آغاز کنند. گیلانی اظهار داشت: حکومت افغانستان شورای صلح را ایجاد و کسانی را وارد آن کرد که سال ها با طالبان جنگیده بودند و هزاران تن از طرفین کشته شده بودند که طالبان هیچ گاه با این شورا مذاکره یی انجام نداد و برهان الدین ربانی رئیس فقید شورای عالی صلح افغانستان هم توسط طالبان ترور شد.

وی افزود: امریکایی ها با دیدن این شرایط مذاکرات با طالبان را خودشان آغاز کردند و دولت افغانستان هم که در ابتدا با ایجاد دفتر طالبان در قطر موافق نبود، بالاخره پذیرفت که مذاکراتی در این کشور صورت بگیرد و تاکید کرد که این مساله به معنای به رسمیت شناختن طالبان نیست.

در همین حال، عبدالحفیظ منصور عضو دیگر ولسی جرگه به این باور است، که امریکاییان طالبان را دیگر دشمن خود نمی دانند.

منصور می گوید، وقتی که معاون رییس جمهور امریکا اعلام می کند، طالبان دشمن ما نیستند؛ به این معناست که از نظر امریکاییان طالبان دیگر کسانی نیستند که به عنوان تروریست شناخته شوند و منافع آنان را تهدید کنند.

عبدالحفیظ منصور می افزاید: امریکاییان سعی خواهند کرد که به هر شکل ممکن با طالبان کنار بیایند و مشکل افغانستان را آن گونه که خودشان فکر می کنند، حل نمایند؛ بنابراین شروط دولت افغانستان در مورد گشایش دفتر برای طالبان مورد توجه قرار نخواهدگرفت.

وی با اشاره به این شروط مبنی بر اینکه دفتر طالبان یک دفتر سیاسی نباشد و مذاکرات با این گروه بدون اطلاع دولت کابل صورت نگیرد گفت: طالبان فعالیت های سیاسی در این دفتر انجام خواهند داد و فعالیت های تبلیغاتی نیز خواهند کرد.

به گفتهٔ این تحلیلگر، طالبان از این طریق مصونیت سیاسی به دست می آورند و راه های دریافت کمک های اقتصادی هم برای آنان باز می شود.

آقای منصور با اشاره به تاکید دولت کابل بر نظارت مستمر روی فعالیت های این دفتر طالبان گفت: به باور بسیاری از آگاهان اظهارات مقام‌های افغان دچار تناقضاتی است؛ زیرا رییس جمهور افغانستان بارها خواستار مذاکره با طالبان شده بود و آنها را برادر خطاب کرده بود و اکنون از آن طفره می رود و می گوید که باید نظارت دقیق روی عملکرد آنها داشته باشد.

وی تصریح کرد: کسی چنین قیدهایی را برای برادر خود نمی گذارد و اگر بگذارد هم به آن توجه نمی شود.

این عضو پارلمان عنوان کرد که دولت کابل در شعار خود مبنی بر مذاکره با طالبان صادق نیست و در سایهٔ مذاکره با طالبان سیاست عوام فریبانه یی را دنبال می کند و از طالبان می خواهد که بدون قید و شرط تسلیم شوند و این واقع بینانه نیست.

این تحلیلگر سیاسی اضافه کرد: اگر طالبان بخواهند وارد جریان سیاسی و راه حل های سیاسی شوند، اولین شرط آنان برکناری آقای کرزی و حتا تغییر نوع نظام خواهد بود و طبیعی است که دولت کابل از این ناحیه نگران بوده و به دنبال نظارت بر عملکرد دفتر این گروه باشد.

دفتر طالبان در قطر؛ طرح پاکستانی یا تجرید پاکستان؟

اما اینکه موقف و میزان حضور پاکستان که عامل اصلی وجود طالبان پنداشته می شود، در این روند ص۲

معیار های بین المللی حقوق بشر برای تطبیق قوانین

بی نظمی داخلی: هرگونه محدویت بالای حقوق باید مطابق قانون باشد.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

ارادهٔ ورځپانه یوازې دسرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې دلیکوال خپل نظر دی، ورځپانه یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک:
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: استاد مرتضی فرحتیار
موبایل: ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com
معاون: خادم احمد
موبایل: ۰۷۰۰ ۵۹۶۲۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل: ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین: انجنیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس: دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Farhat yar
Editor: Khadem Ahmad
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema,
first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com